

تعارف

سنڌ ۾ ڪلهوڙن جي سڌي يا ان سڌي طرح 82 سال مڪومت رهي. ان مقامي مڪومت جي اچڻ باوجود سنڌ ۾ ان کان ٿي ن سگهيو شاهه عنايت موفقي هو واقعو، مقدمو عبدالرسميه گرهوڙي واري جي شهادت، ۽ ٻيا ڪيترائي مھرڪا ٿيا. ميان نور محمد فڪ ڪلهوڙو جي نالو هن دور ۾ گھڻي اهميت رکي ٿو. هن مڪمران سنڌ تي 35 سال مڪومت ڪئي. سندس مڪومت دوران ڪيترائي مھرڪا ٻ ٿيا. پر سندس دور سنڌ جي تاريخ ۾ ڪيترائي نوان پيغام لکي آيو. هن دور ۾ سنڌ ۾ علم و ادب ۾ اضافو ٿيو ۽ معاشي خوشحالي آئي. ڪلهوڙن جي دور ۾ آبپاشي، زراعت، معشيت، علم ۽ ادب کي ترقي ملي ۽ ٻين اهمي ڪمن جي نسبت ڪلهوڙن ادب کي وڌيڪ وڌڻ ويجهڻ جو موقعو ڏنو. ان ڪري هي دور سنڌي ٻولي ۽ ادب جو سنھري ڪوٺيو ويندو آهي.

سنڌي ٻولي

ادبي دنيا ۾ هي دور شاهه عبدالطيف ڀٽائي جو دور آهي. ڪلهوڙن جو دور ۾ مڪومت ۾ مقامي نسل جي گھراڻي جي سنڌ ۾ هئي. من جي مادري زبان سنڌي هئي. هيٺوئيڪ ملڪ جي دفترجي زبان فارسي هئي، پر گھريلو

عام روزمره استعمال مي بي بولي سنڌڪ ٻولي
 سنڌڪي زبان گج مڪومتي سرپرستي ملڻ
 ڪري ب ترقي ملي، اهو ئي سبب آهي
 هي سنڌڪي بولي هي مختلف لهجن ۽
 سياسي حالتن سبب گهڻي ترقي ٿي .
 ڪي ڪاٺيواري، سرائڪي، لاسي ،
 بلسميرڪي ۽ بلوچي زبانن ۾ اتر سنڌڪ
 زبان قبول ڪري وڌڪ وسعت وارڪي ۽
 شاهوڪار زبان بڻجي وئي، هزارن نون لفظن
 متعارف ٿيا ۽ اميرتامن ما اضافو ٿيا. جنهن سان
 سنڌڪي بولي گج سونهن ملي

سنڌڪي ادب

هن دور ۾ مذهبي ادب ن صرف ترقي
 ڪئي پر ان جو لکڻ به شروع ٿيو ويو.
 مفدوم ابوالحسن واري مهيد عربي لپي لپي
 ٺاهڻ ڪري ڪتابن لکڻ جي هڪ تحريڪ
 شروع ٿي. اترڪي طرح هن دور ۾ سماجي زندگي
 سان لاڳاپيل مختلف فيالن، احساسن، امن
 اميدن ۽ ذهني اظهار جي ترقي ڪري
 بولي وسعت پيدا ڪئي. ان ڪري سنڌڪي
 بولي شاهوڪار ۽ سٺريل بولن ۾
 شمار ٿيڻ لڳي. هن دور ۾ ٻيو شمار شاعر
 پيدا ٿيا. جن سنڌڪي شاعري ۾ گهرائي
 پيدا ڪئي ۽ فني پيڻدي آنڪي. هن
 دور جي ادب جي خاص ڳالهه اها آهي
 ته دنيا جي وڌڪ ۾ وڌڪ شاعر شاه
 عبدالطيف ڀٽائي جو تعلق هن دور سان آهي.

ملی . مطالباتی پہلو جو بہ شاعری ۾
 اہم حصو هو اسلامي فلسفي بيان
 سنڌو ويدانيت کي بہ شاعري ۾
 ڳڻي ملي

6 مذهبي ڪتاب

ڪلهوڙن جي دور ۾ سنڌي ٻوليءَ
 باقاعدي تعليمي زبان طور استعمال ٿي
 تمام درسگاهن ۽ مڪتبن ۾ مادي
 زبان وسيلي تعليم ڏيڻ جو سرچشمو
 بخت بنادن تي قائم ٿيو. وقت
 جي ميد عالمن ۽ استادن ان تفريڪ
 ۾ حصو ورتو. جن ۾ مخدوم محمد هاشم
 مخدوم بهالدين، مخدوم عبدالڪريم ۽ ٻيا
 ڪيترائي ڌار ڌار ٿيا. هنن ڪيترائي
 ديني ۽ تدريسي ڪتاب لکيا ۽
 پنهنجي مڪتبن ۾ بهاب طور رائج
 ڪيا. ڏسندي ئي ڏسندي سنڌي ۾
 تنميين جو انبار لڳي ويو.

7 نثر نويسي

هن دور ۾ سنڌي نثر گهڻي حد
 تائين رائج ٿي چڪو هيو. هن دور ۾
 ڪيترن ئي نثرڪي ڪتابن جو ذڪر ملي
 ٿو. ان کان سواءِ مذهبي ادب ۾ نظمو
 نثر ۾ بي شمار ڪتاب لکيا ويا جيڪي
 سنڌي ادب جي هن دور کي سونهري
 بڻائڻ ٿا. هن دور جي لکيل ڪتاب
 ڪيترن ئي اسلامي ملڪن ۾ پڙهيا ويا
 ويندا آهن.

لوڪ ادب

اهڙي طرح لوڪ ادب ۾ به تمام گهڻي ترقي ڪئي. هن دور ۾ شاعرن ۽ فنڪارن طور نبي شاه عبدالطيف ۽ پٿاڻي شاعري ۾ سنڌي ان دور جا گرائي، تاريخي ۽ دنيوي، مذهبي ۽ ثقافتي اهڙين ڀيٽو عڪس هلي ٿو. هن ڀاڱي ۾ زال ڪٿي، صابر هومي، پيار ڪٿي ۽ ٻيا هن دور جا وڏا سنگهار هئا. هن دور ۾ خود مڪران گجراتي جا فرد نه صرف اديبن ۽ شاعرن کي ڪڍڻ ۾ ڪردار ادا ڪيو. سرپرنسي ڪندا هئا ۽ ڪيترائي فنڪار به شاعر هئا. هن ۾ ميان نور احمد ڪلهوڙو ۽ ميان سرفراز خان ڪلهوڙو اهم آهن.

سنڌي ڪو

سنڌي ڪو اهڙو نڪتو آهي جو گهڻي عرصي تائين نه رهيو. هن دور سنڌي کي هڪ سٺو ۽ لازوال ڪرڻ ۾ سنڌي زبان کي اڪثر تائين پهچائڻ ۽ ڪلهوڙن جو دور جو ڪليدي ڪردار آهي.

سوال نمبر ۱
۱ مرزا قليچ بيگ

تعارف

سنڌي ادب ۾ شايد ڪو اهڙو شاهوڪار نالو هجي ميسٽرو مرزا قليچ بيگ جو آهي. سنڌي ادب جي هر موضوع تي مالدار فاضل واري اها شخصيت مڙهن نثري نثري "هي ڏاڪڻ" جو ڪم ڏنو هو. مرزا قليچ بيگ آهي، هن نثر جي منف ۾ تخليقي ۽ ترميمي کان علاوه نظم به منف ۾ مالدار بڻايو. انگريزن سندس علمه لياقت جي عيوضن علمه جو سچ قرار ڏنو، هو سنڌ جو پهرين شمس العلماء بڻيو. مرزا قليچ بيگ (1853ع) ۾ سنڌي نوڙهي ۾ پيدا ٿيو. انگريزن جي دور ۾ مختيار ڪار ٿيو. 46 ڏينهي ڪلڪٽر ٿي رٽائر ڪيائين. 76 ورهن جي ايمار ۾ (1929ع) ۾ وفات ڪري ويو. مرزا صاحب تقريباً 400 کن ڪتاب لکيا هن ۾ گهڻا ئي ترميمي ڪيا آهن. هن تقريباً ادب جي هر منف تي ڪتاب لکيو. ادب کان علاوه سائنس، باغباني ۽ صحت وغيره تي به پنهنجي قلم جو جلوه ڏيکاريا آهن.

ناول نگارڪ

مڙهن ۾ سنڌي ناول جو ذڪر ڪري ته ناول "زينت" جو ذڪر ضرور ٿئي ٿو. ناول "زينت" مرزا صاحب (1895ع) ۾ تحرير ڪيو هي ناول سنڌي ادب ۾ هڪ ڪلاسڪل ناول جي حيثيت رکي ٿو. مرزا صاحب پنهنجو پهريون ناول (1888ع) "دالارا"

Date _____

مہی نالی سان لکھو. مرزا صاحب فاول لکھن
 سان گڈوگڈ ڪيٽرن ناولن جو ترجمو ٿيو
 ڪيا. سندن سڀ ناول سماجي ۽ اهل مہي
 آهن. سندن ترجمو ٿيل ناولن مہي خاص
 ڳالھ مہي آهي ته تمام ناول سنڌڪ
 ماحول مہي پيشڪش ڪن ٿا ترجمو
 ٿيل ناولن ۾ سندن مشهور ناول ڪن مہي
 ٺوڪري، گليور جو سفر، سڀني محبت،
 سٽنڊ، فورڊ مرٽن وغيره شامل آهن.
 ترجمن مہي زبان ۾ سادگي ۽ روانگي،
 ملي ٿي. مرزا صاحب گھڻو ڪري انهن
 ڪتابن م ترجمو ڪيا جيڪي مقصد مہي
 لحاظ کان ڪافي اهم آهن.

ڊراما نگاري

سنڌڪ ٻولي ۾ ڊراما نگاري مہي
 مشروعات به مرزا قليچ بيگ کان ٿي ٿي
 ٿي. پاڻ 1880ع ۾ هڪ ڊرامو لکيو جنهن
 مہي نالي سان لکيائين ۽ ان کانپوءِ ڊراما
 "فورشيد" لکيائين جيڪو اهل ۾ سنڌي
 ڊراما تان ورتل هو هن صاحب ڪيترا
 ٿي ڊراما تحرير ڪيا. هن مہي ڊرامن
 مہي مٿي اها آهي ته ڊرامن جو ترجمو
 ڪري ڊرامن کي سنڌڪ ماحول ۾ پيش
 ڪيو.

مضمون نگاري

مرزا قليچ بيگ سنڌڪ ادب جو
 پهريون اديب هو جنهن مضمون نگاري
 کي رائج ڪيو ان سلسلي ۾ هن صاحب
 مشهور مضمون نگار "فرانسس بيڪن" جو
 مضمون نگار ڪيو جيڪو

سير و سفر، تاريخ، فلسفي، مذهبي
۲۰ سائنس تي مشتمل آهن. مرزا صاحب
انراقي ۲۰ سڀني ٻيڙيون تي مشتمل
مضمونن جو مجموعو پڻ ڪيو آهي. مرزا
صاحب جو پنهنجو لکيل مضمون "مقالات
الحڪومت" سنڌي مضمونن ۾ هڪ
مشھور ڪارڪردگي سمجهيو وڃي ٿو.

نتيجهو

مرزا صاحب سنڌي ادب ۾ پنهنجي
مھنت ۽ ڪاوشن سان سنڌي ادب کي
اهو فرائض پيش ڪيو آهي جيڪي
رهنڊڻ دنيا ۾ تائين سنڌي ادب کي
سڃاڻپ مهيا ڪندڙ رهندو. اهو
مرزا صاحب جو سنڌي ٻوليءَ سان نگاهو
هو جيڪو اڄ تائين ڪو به سنڌي عالم
يا اديب مرزا صاحب جي برابر ڪن
ڪري سگهيو آهي. سنڌي ادب جي تاريخ
۾ مرزا صاحب جو نالو هميشه عزت
۽ احترام سان درٿو ويندو.

ڊاڪٽر نبي بخش بلوچ

B

تعارف
 ڊاڪٽر صاحب سن 1917ع ڳوٺ ميهو
 لڳاري ۾ پيدا ٿيو. بنيادي تعليم ڳوٺ
 مان ئي ماهر ڪئي وڌيڪ تعليم لاڙڪ
 علائقو ۾ يونيورسٽي مان ماهر ڪيائين 1946
 ۾ امريڪا ۾ Ph.D ڪيائين. ڊاڪٽر صاحب
 سنڌي ٻوليءَ ۾ انهن چند محققن مڻهه
 آهي جنهن مان سنڌي ٻوليءَ (1) ۽ ٻي انهن
 محنت ڪري سندن 80 کن ڪتاب لکيا آهن
 جن مان تقريبن 30 کن صرف لوڪ
 ادب ڏي آهن. ڊاڪٽر صاحب جي ڪيل
 خدمتن جو جائزو وٺجي ٿو :

سنڌي ٻوليءَ ۾ مختصر تاريخ :
 ڊاڪٽر صاحب هي ڪتاب 1962ع ۾ لکيو
 هن ڪتاب ۾ ڊاڪٽر صاحب سنڌي ٻولي
 تي نئي ڳولڻا ڪري ان ۾ نئين بنياد
 طئي ٿيڻ نظريو ڏنو. سنڌي ٻولي
 سنسڪرت مان نه نڪتي آهي پر سنسڪرت
 کان اڳ واري دور کان موجود آهي. ان جي
 علاوه هن ڪتاب ۾ سنڌي ادب جي تاريخ
 ۽ ارتقا تي بهترين تحقيقي مواد پيش
 ڪيو آهي هي ڪتاب سنڌي ادب جي
 تاريخ جو بنياد مائڻ آهي

لوڪ ادب

سنڌي لوڪ ادب کي سهيڙڻ جو ڪم
 سنڌي ادبي بورڊ طرفان ڊاڪٽر صاحب
 کي سونپيو ويو. ڊاڪٽر هن ڪم
 تي پوراڻي ڏيئي ستا هو ميسو ٿيو

گھميو ۲: هر عزائقي هي طرفهن سان
 مليو ۳: انهن هي رهڻي ڪهڻي هو
 مشائحو ڪيو. اهڙي طرح سان ڪيئي
 ڪتاب سنڌي ادب تي لکهي ويا
 ڊاڪٽر صاحب هو هي ڪم واقف هو
 وڏو ڪارنامو آهي

2 پيڙين جا بول

ڊاڪٽر صاحب هو هي ڪتاب پڻ سنڌ
 ان ٿي ڪوشش هوندي شوت آهي
 هن ڪتاب جو مواد هٿ ڪرڻ لاءِ ڊاڪٽر
 صاحب لسٻي مي پورڪ عزائقي هو
 تنهنجي دؤرو ڪيو. ڊاڪٽر صاحب پاڻ
 لکي شوت "لسٻي هي شاعري عام سنڌي
 شاعري هو هڪ مڪمل ڀانئو آهي هيون
 لسٻي هي شاعري لسٻي مي سجڻ
 سگهڙن ۴: سمهه و سالڪن هي ذوق
 سبب پنهنجي املي صورت ۾ موهود ۴
 مروج آهي ۲ زماني هي لست ۾ اها
 شاعري نه وئي آهي

3 جامع سنڌي لغت

ڊاڪٽر صاحب سنڌي لغت ڪي گڏ
 ڪري ان جي سوڌي ۽ سنوارڪ باقاعدي
 پنهنجن ملڪن ۾ پيش ڪيو سڄو هڪ
 وڏو ڪارنامو آهي. ان سان سنڌي اردو لغت
 ۴ اردو سنڌو لغت پڻ تيار ڪئي

4 مختلف شاعرن جا ڪلام

ڊاڪٽر صاحب ڪيترن ئي شاعرن جا ڪلام
 گڏ ڪري پيا آهن. ڪجهه وڏن
 ۴ مشهور شاعرن هي ڪلام گڏ

کرک رسالہ پر چھاپا آہن

نتیجہ
 ڈاکٹر صاحب انہیں عالم منجمان
 آہی من گڈمن پر پنہنای کہ تی خیر
 ن کیو آہی سو مختلف عہدن تی
 فائز رہیو، ی ہی انتہا معروف
 ہونڈک پر سنڈک بولای "ماہی قدمت
 مندو رہیو، ڈاکٹر عبدالجبار موٹا
 مطابق ڈاکٹر صاحب مرزا قلیچ ننگ
 کانپور ہی ادبی ایشل آہی وافتی
 مرزا قلیچ ننگ کانپور گھٹی کان گھٹا
 کتاب ڈاکٹر بلوچ صاحب تی
 لکیا آہن

سوال 7

افسانو

تعارف

افسانو ارزښين مديې مې پيداوار آهي
 ارزښين مديې م پورب م مډهن منځنکاري
 مو دور آهيو ت ماښهن مې زندگي، ايتري
 تيز ټي وټي مو ماښهن وټ ادب پڙهن
 لار تمام گهټ وقت وپاي مپويو. ان
 کري مپوربت مفسوس کلي وټي ت ايترو
 ادب لږو مپو مپو مډهن م مپو مپو
 پڻ ان کري افسانو لکن مو رواع پيو
 افسانو سماج مې مسئلن مو مپو مپو
 سان گڏوگڏ قوم مې مډيات، مو ترجمان
 پڻ آهي

افساناي مو. خي فوټيون

افسانو مډهن مپو آهي

آمريکا مې مشهور افسانا نگار ~~مپو~~

"ايدگر ايلن مو مپو آهي ت

افسانو نثر مې اها کاهار ټي آهي مپو

پڙهنډر هک ټي نشست م پوروکري

بيدي اذ کراک انر منتم کري سڱهي

زمان، مکان ۽ عمل مې وهدت

افساناي م روما ټينډر واقعن مو تسلسل

وقت سان مطابقت رکي ۽ ان م تضاد

نر مپو، اهڙي طريقي سان انسان ما عمل

۽ سندس قول باڻ م مطابقت رکندا هجن

بيدي هک ټي وقت ټي اهڙو ماڻهو ظالم

۽ همدرد نٿو ٿي سڱهي

سوال نمبر ۱ A

Sindh to English

A

A rain is conditional to weather. So the tears are conditional to emotions. It is easy to differentiate between a seasonal rain and non-seasonal rain. However, it is the most difficult to identify the reason behind the tears, because there are multiple state of minds in which a person goes through. If there would have been colors of emotions, sentiments and affections then our eyes would have shed the colorful tears.

English to Sindhi

B

اڄ منهنجي ان ڳالھ جو احساس ٿيو ته مان ڇا ٿيڻ چاهيان. مان پنهنجي تنهنجي صلاحيتن جو ڳالھ ٿيڻ چاهيان. مان هڪ رڪشيش آهيان جنهن پنهنجي معيوسيت کي بيدار ڪرڻ سان ڪڍي ڇڏيو. مان اهو ڄاڻان ٿي ته منهنجي هڪڙي خوبصورت مخلوق کي ان جي منهن کان بهريان ان جو سڃاڻو ڪري ڇڏيو. اڄ منهنجو اتفاق سان هڪڙي مهروز سان ملاقات ٿي هڪڙو وڏي عرصي کان مون ۾ سمايل هيو ۽ مان حيات ان کي هڪڙي پيڙي ۾ بند رکيو يا مان اڄ ان جو بيدار ڪرڻ سان گڏوگڏ گهٽي ڇڏيو. مان هڪڙو مهروز ٿي پيو ته مان هڪڙو شاعر ٿي پيو ته مان

Date _____

مان هڪڙو مصنف ٿي پيو سگهان
 اڳر مان پنهنجي ڪلب ۾ آزاد
 ڪيان ها ۽ مان پنهنجي پاڻ ۾
 ڪي به سڃاڻيان ها. مان پنهنجي ڄاڻ
 کي ظاهر نه ڪرڻ ڏنو پر مون کي
 نوڙي آهي ته مون کي تنهنجو ڪتاب
 مليو "Women in the 21st century" جنهن مان
 مان ڪجهه ڪهاڻيون پڙهيو. مان
 تمام گهڻو متاثر ٿيس تنهنجي ڪتاب
 مان. بعد ۾ مان انهن ۾ ڪوشش
 ٿي ڪي به ڪار رهيس ڇاڪاڻ ته مون کي
 اهميت ٿي ته مان به ٽڪيل ٿي
 رهيان ٿو پر مان ڪنهن به قسم
 جي ڪوشش نه ڪئي آهي پنهنجي
 اهميت کي اڳر ڪرڻ به. ٿيڪن
 تنهنجي ڪتاب منهنجي اندر هڪ
 روشني پيدا ڪئي آهي ته مان
 پنهنجي اندر ٿي سڃاڻيان.